

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

IV. (XX.) ÉVFOLYAM, 13. SZÁM 2009. ÁPRILIS 2.

200 FORINT

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

KORMÁNYVARÁZS BANKÁRVARÁZS

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDIUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

LAZACKA

Az elmúlt hét lázas, majd egyre lankadó érdeklődéssel telt el. Ki lesz a soron következő miniszterelnök-jelölt? Látva az MSZP-SZDSZ sanyarú káderállapotát és a jelöltek rohamosan zuhanó színvonalát, úgy látom, cselekednem kell, és amíg nem késő, megteszem saját javaslatomat. Javaslom Lazackát miniszterelnöknek. Lazacka a mi perzsamacskánk. Ne háborodj fel, neki is van anynyi köze a miniszterelnöki székhöz, mint a többieknek. Ő is itt él, van igazolványa, hogy idevalósi macska. Nincs se román, se izraeli, sem más papírja, csak magyar. Ráadásul Lazacka számos előnyös tulajdonsággal rendelkezik. Először is nem lop. Még soha semmit nem csent el a konyhából. Egész egyszerűen azért, mert nem él azzal, amivel mi. Igaz, nem olcsó a spéci perzsamacska-kaja, de legalább nem lopja el a húst az asztalról, nem vesz részt semmilyen privatizációban. Másodszor, Lazacka azért is optimális jelölt, mert védi saját területét. Esküszöm neked, hogy hozzánk idegen, ráadásul multinacionális macska be sem teheti a lábát. Nem tudom, hogy Lazacka hogy csinálja, de rá a szomszéd kutyák se ugatnak. Végezetül kiváló Lazacka PR-munkája. Ha levegőre vágjuk, ha simogatást akar, ezt olyan profi módon tudja tálalni, hogy az ember úgy érzi: nem is ő akarja, hanem mi magunk. Nos, Lazacka kiváló jelölt. Mégis azt hiszem, hogy új parlamentre van szükség, mivel ezen nem megy át. Nem azért, mert perzsamacska. Azért, mert vörös.

MEGSZORÍTÁST AKAROK!

Kisfiam, mit szeretnél Húsvétra? Megszorítást! Závecz Tibor, a Szonda Ipsos

vezetője a múlt csütörtökön elmondta a Nap TV-ben, hogy az emberek többsége megszorításokat akar. A megszorítás azt jelenti például, hogy lőttek a 13. havi nyugdíjnak, a gáztámogatásnak, a magasabb közszolgálati béreknek. Ja, és persze azt, hogy kevesebbet eszel. A derék Závecz úr szerint szeretett népünk mégis megszorításokról álmodik.

Aztán elmagyarázza, hogy miért is. Szerinte a népek azért akarnak megszorításokat, mert a média naphosszat erről beszél. Ha erről van szó, miért nem beszél a média mondjuk az adók csökkentéséről, az árak stabilizálásáról, a tolvajok megbüntetéséről, meg hasonló apróságokról? Lehet, azért, hogy ne ahhoz kapjunk kedvet? Závecz úr szerint mi közvetlenül is hibásak vagyunk, mert már mindenki kidolgozta saját túlélési stratégiáját, vagyis már beletörődtünk. Ezután jött Závecz úr legsúlyosabb érve: mi, az Isten adta nép azért akarunk már eleve is megszorításokat, mert tudjuk: a Fidesz se tudna mást csinálni. Ez a tudományos közvélemény-kutatásnak álcázott szocliberális manipuláció a Nap TV-ben hangzott el, ahol hivatásszerűen dicsőítik az MSZP-t, s ahova a Munkáspártot már hosszú hónapok óta nem hívják.

POLITIKAI HULLARABLÓK

Napoleon főbe lövette azokat, akik a csatatéren pénzt, értéktárgyakat kértek a haldokló katonáktól cserébe az életmentő segítségért, gyógyszerért, kötszerért. Az emberek többnyire megvetik azokat, akik mások szenvedéséből előnyökre akarnak szert tenni, ahelyett, hogy megoldást, a menekülést akarnák segíteni.

Ma Magyarország tengernyi a szenvedő ember, aki segítségért kiállt. Megoldanák ők a gondjaikat egyedül is, ha tudnák, mint ahogyan a sebesült katona is futna a csatatérről, ha nem lőtték volna el a lábát. Minden pártnak vannak saját, úgymond, pártérdekei. Nem azt mondom, hogy természetes, de tudomásul lehet venni: mindenki erősödni akar, s mindenki úgy erősödik, ahogyan tud. A nehéz helyzetek, mint a mostani is, megmutatja minden katona, minden ember, minden párt erkölcsi értékét, tartását.

Az SZDSZ évek óta mást se csinál, mint élésködik a magyar társadalmon. Annak idején kiegyeztek Antall Józseffel a kétharmados törvényekről. Azóta is nyögjük ennek az antidemokratikus rendnek minden következményét. Majd kiegyeztek Horn Gyulával, mert így volt biztosítva a szabad rablás, mármint számukra. Jó volt nekik Medgyessy is, amíg úgy látszott, hogy eladja a kórházakat, aztán átültek a másik lóra, hatalomra segítették Gyuresányt. Most már ő sem kell. S főleg nincs szükségük a millió szenvedőre, munkanélkültre, hajléktalanra, éhezőre, a kapitalizmus vesztéseire. Legfeljebb a csizmájukat kellene még lehúzni, mint a haldokló katonáról a csatatéren.

Az SZDSZ napok óta kéreti magát. Az MSZP lehetővé tette nekik, hogy ők döntsenek a miniszterelnökről, s ne azok, akiknek minden rendes helyen dönteniük kellene, azaz az embereknek, a választóknak. Az SZDSZ meg eljuttassa szerepét. Nem kell ez, nem kell az, vagy csak ez kell! Nem számít, hogy az embereknek már elégük van ebből, hiszen a gondjaikba lassan belepusztulnak. Nem számít, hogy válság van, és a válság társadalmi robbanással fenyeget. Csak egy fontos van: legyen jó az SZDSZ-nek. Ők a politikai hullarablók, akik megmenthetnék az országot, ha akarnák. De ők gazdagodni akarnak, állásokat akarnak, nem a haza megmentését. Támadni nem lehet őket, mert jön a szokásos szöveg: szélsőséges, idegengyűlölet, antiszemitizmus. Pedig csak tőlük akarunk megszabadulni. Végleg!

THÜRMER GYULA

CSALÁD, BARÁTSÁG, ELVTÁRSIASSÁG!

BESZÉLGETÉS GULYÁS LÁSZLÓVAL,
SZOLNOK 2-ES VÁLASZTÓKERÜLETÉNEK KB-KÉPVISELŐJÉVEL

Gulyás László vallja: addig jár a kúrsa a kútra, amíg el nem török. A jó magyar közmondások időszerűségének korát éljük. Az MSZP-re nagyon haragszik. A hazudozás, mellébeszélés csúfosan szokott végződni. Hiszi, hogy vannak rendes baloldali emberek a szocialista pártban, de ők tagok, nem vezetők. Reméli, hogy ha lassan is, de megtalálnak bennünket, az igazi baloldalt. Őket is becsapták, átverték, ahogyan az egész népet.

– *Hogyan kerültél a mozgalomba?*

– Mozgalmi életem 1969-ben kezdődött, mikor a 4581-es Kilián György Úttörőcsapat csapattanácsának lettem az elnöke. Büszke vagyok rá, mindig innen számolom az életem. A honvédségnél KISZ-titkár voltam. Mikor visszakerültem a postára, az MSZMP tagja lettem, voltam alapszervezeti titkár is. Aztán jött a rendszerváltás... Nem léptem ki a pártból, csak megszűnt körülöttem minden. 2004-ben beléptem a Munkáspártba. Jelenleg gazdasági felelős vagyok, ami postai múltam miatt nem okoz nagy gondot. Osztom-szorozom a kevés pénzünket. Igyekszem megfelelni a követelményeknek.

– *Mi a legfontosabb érték az életedben?*

– A család, a barátság, az elvtársiasság.

– *Úgy tudom irodalomkedvelő ember vagy?*

– Elsősorban történelmi jellegű könyveket szoktam olvasni, kivált a magyar történelem érdekel. A XX. század a kedvenc korszakom. Viszonylag nagy könyvtáram van, amit gyakran forgatok. Az 1940-es évek katasztrofális történéseiről szívesen hallgatom a még élő szemtanúk és szereplők visszaemlékezéseit. Polgári érzelmű barátaimmal is szoktam vitatkozni, de a tények tények maradnak, makacs dolgok, amelyek a vitákat is felülírják. Persze a napi politika is érdekel, és igyekszem beszerezni az aktuális információkat, ami munkám végzéséhez elengedhetetlen. József Attila versei a kedvenceim közé tartoznak. Nemcsak a múltból, hanem napjainkról is szólnak. Aki politikai munkát vállal, rendelkeznie kell történelmi és irodalmi ismeretekkel, állandóan képeznie kell magát, hogy ne váljék csörlátóvá.

– *Milyen filmeket nézel?*

– A szocializmusban készült magyar filmeket és a nagy színészeket szeretem, politikai hovatarozásra való tekintet nélkül. Besenyei Ferencet, Sinkovits Imrét, Gobbi Hildát említeném. Nagyon szívesen nézek szovjet filmeket – akkor volt filmgyártás! – a Ballada a katonáról és a Tiszta égbolt a legjobbak, de a végtelenségig folytathatnám a sort. Színházban az elnöki látogatás során jártam

utoljára, amikor Thürmer elvtársat fogadta Balázs Péter igazgató úr. A Szolnoki Színház igen színvonalas, jó színház.

– *Mi a véleményed az elmúlt idők változásairól?*

– Addig jár a kúrsa a kútra, amíg el nem török. A jó magyar közmondások időszerűségének korát éljük. Az MSZP-re nagyon haragszom! A hazudozás, mellébeszélés csúfosan szokott végződni. A jelenlegi színházban a kongresszuson Gyurcsány maradt a pártelnök, hogy ilyenformán gyakoroljon hatást és domináljon az országban. Őszintén mondom, hogy kárörömmel figyelem az eseményeket. Hiszem, hogy vannak rendes baloldali emberek a szocialista pártban, de ők tagok, nem vezetők. Remélem, hogy ha lassan is, de megtalálnak bennünket, az igazi baloldalt. Őket is becsapták, átverték, ahogyan az egész népet.

– *Mivel töltöd a szabadidőd?*

– A pártmunka eléggé kitölti a napjaimat. Újságot hordok, tagdíjat szedek, ügyelek a párthelyiségben, és idős édesanyámat istápolom. Kikapcsolódásként barátaimmal szaunázunk, főzünk és „veszekszünk”. Nagyon szeretem a pacalt körömmel és a babgulyást. Nem csoda, hiszen a nevem is benne van. Az egészségemmel többet kell törődnöm, ahogyan múlnak az évek, de azért egészséges, aktív embernek mondhatom magam.

– *Családod hogyan viszonyul politikai meggyőződésedhez?*

– Szűk családom megértéssel. Öcsém, Károly is KB-képviselő. Feleségem nem párttag, de baloldali, és támogat bennünket még anyagilag is. Édesanyámmal gyakran vannak komoly vitáim, de általában konszenzusra jutunk. Az embernek vállalnia kell a nézeteit, de meggyőződés, hogy a családban nem lehet konfliktus a politika. Még baráti kapcsolatokban sem. Van kifejezetten MIÉP-es barátom is, akivel sokat vitatkozom, azonban ez még soha nem vezetett a barátság megszakítására. Szolnok Fideszes polgármesterével is bármikor kezdet fogok.

– *Szolnok aktív megye...*

Gulyás László

1955. május 1-én született Jászberényben. Az általános- és középiskolát Szolnokon végezte. Katonai szolgálata után a postán kezdett el dolgozni, postatiszti iskolát végzett. Volt műszakvezető és a telefonközlényiroda vezetője is. Később két évig az Aktív Rádiónál dolgozott. Négy évig egy postát vezetett magánvállalkozóként, de a szerződési feltételek megváltozása miatt visszaadta. Jelenleg szabadúszó, egyéni vállalkozó. A Központi Bizottság tagja, a Munkáspárt EP képviselőjelöltje.

– A zászlóshajó mögött foglalunk helyet, ennek ellenére sok a tennivaló és fehér foltok is vannak. A 2006-os képződmény sokat ártott a pártnak, az idő azonban lassan elmosza a problémákat és építgetjük magunkat. Karcagon, Szolnokon, Törökszentmiklóson jól folyik a pártmunka, az elnöki látogatások is gyakoriak. A sok háttérmunkának mindig megvan az eredménye. Az elnök jelenléte növeli a párt ismertségét és a bizakodást. Jó alap a munka további folytatásához.

– *Ha találkozna az aranyhállal, mi lenne a három kívánságod?*

– A mesékben nem hiszek, de álmodozni szoktam. Horgászok és szeretem a halat is. Ami biztos, hogy az aranyháltól a Munkáspárt sikerét kérném, hogy mielőbb bejusunk a Parlamentbe és jobb körülményeket teremthessünk az ország lakosságának. ■

EURÓPAI PARLAMENTI VÁLASZTÁS – START!

Az elmúlt héten a köztársasági elnök hivatalosan kiírta június 7-re az európai parlamenti választást. Most felgyorsulnak az események. Már a jövő héten – április 6. és 10. között – viszik az értesítőket a választóknak, indul a kopogatócédulák gyűjtése.

Fontos, hogy a Munkáspárt valamennyi aktivistája most különösen higgadtan, szervezeten és fegyelmezetten kezdje el a választási munkát. Emlékeztessünk: a célunk az, hogy a párt használja ki a választásokat a magyar parlamenti választásokra való felkészülésre – bármikor is kerüljön arra sor. Ezért határoztuk el azt is: mindenképp teljesíteni kell a listaállításához szükséges több, mint 20 ezer ajánlószelvényt. Ez alapvető felelősségünk! De nem elégedhetünk meg ezzel. Egy parlamenti választáson 100-110 ezer ajánlószelvényt tudunk csak biztonsággal budapesti és megyei listákat állítani.

JÓK A FELTÉTELEK – HASZNÁLJUK KI

A ránk váró munka nem könnyű, sőt nagyon nehéz, de támaszkodhatunk az elmúlt egy, másfél év tevékenységére, biztató tapasztalataira. A Munkáspártot jól fogadták az emberek szerte az

országban több száz településen az elnöki látogatások programjain. Utcán, piacokon, munkahelyeken egyaránt. Pozitív a visszhangja a „Megérte? Ezt akartad?” című anyagunk terjesztésének. Sikeresek a gyári akcióink az elbocsátással fenyegetett munkások köreiből. Adjon biztatást, hogy elvtársaink több helyen – így Ferencvárosban, Bácsalmáson, Nagymaroson, Piliscsabán, Csepelen – eredményesen küzdöttek meg az időközi önkormányzati választásokon.

Elkészült és jó a programunk. A Munkáspártnak határozott mondanója van a magyar belpolitikáról, a gazdaságról, s az Európai Unióról egyaránt. Most a programunkat is vigyük el közvetlenül az emberekhez, a ránk figyelőkhöz, mindazokhoz, akiktől ajánlószelvényt, s támogatást várunk. Jó az EP-listánk is, amelyet a párt elnöke vezet. A kampányban majd büszkén mutathatjuk be a párt fiatalabb generációjának több képviselőjét is.

KRITIKUS PONT A KOPOGTATÓK GYŰJTÉSE

Sokszor elmondtuk már: hiába a Munkáspárt iránt tapasztalt szimpátia, választások alkalmából abból nem lesz automatikusan szavazat. A szabályokat nem mi határozzuk meg. Ezért az előttünk álló hetekben ismét minden energiát a kopogatócédulák gyűjtésére kell koncentrálni. Csatsorba kell állnia mindenkinek: KB-tagnak, KB-képviselőnek, megyei és alapszervezeti vezetőknek, minden párttagunknak.

A kopogatócédulák gyűjtésének jogi határideje április 6-tól május 8-ig tart. Minden tapasztalatunk azt mutatja, hogy a gyűjtést azonnal, intenzíven meg kell kezdeni, mielőtt a választók megkapják az értesítőket. Gyűjteni később is lehet, s kell is, de tudjuk, hogy az az idő múlásával egyre nehezebb.

Most könnyebbséget jelenthet, hogy az EP-választáson az ország egy választókerületnek számít, azaz a kopogatócédulákat mindenki mindenütt gyűjtheti. De választókerületenként kell kipróbálni erőinket, megszervezni és mozgósítani a gyűjtőbrigádokat. Ahol ezt még elmulasztották, haladéktalanul, operatíván tegyék meg. Nincs egy nap vesztegetni való időnk sem!

FEGYELMEZETT MUNKÁT!

Április 4-én országos aktívaértekezletet tartunk. Ennek fontos szerepe lesz az előttünk álló feladatokra történő mozgósításban.

A Munkáspárt – a pártok között elsőként – az Országos Választási Bizottságnál már bejelentette részvételét az EP-választáson. A párt országos központjában választási ügyeletet szervezünk. A megyei és a nagy-budapesti elnökségek hente adnak jelzést a választási munka állásáról, s az összegyűjtött ajánlószelvényeket két alkalommal adják le a párt központjába: április 7-én első leadás, és április 30-án végső leadás.

Újabb erőpróba előtt állunk. Bárhogy alakul is a belpolitikai huza-vona, fegyelmezetten kell szervezni munkánkat. Nem vagyunk sokan, ezért dolgoznunk, cselekednünk kell mindannyiunknak, akik ezt a küzdelmet ma felvállaltuk. ■

AMIT AZ EP-VÁLASZTÁSRÓL TUDNI KELL

- Az EP-választás egyfordulós, listás választás (2004-ben a 8 millió szavazóból 3,1 millió, 38,5 % vett részt).
- A választáson szavazhat minden szavazójoggal rendelkező magyar állampolgár (külföldön is lehet szavazni az un. külképviseleti névjegyzékbe vétel mellett), illetve szavazhat minden EU-tagállam Magyarországon bejelentett lakohellyel rendelkező állampolgára
- A választáson csak pártok indulhatnak; az indulást csak központilag az OVB-nél kell bejelenteni
- A választáson az ország egész területe egy választókerületet alkot; ez azt jelenti, hogy kopogatócédulát mindenhol lehet gyűjteni, de azokat központilag, az Országos Választási Bizottságnál kell leadni a párt listájának bejelentésével egyidejűleg
- A listaállításához legalább 20 ezer érvényes ajánlószelvény szükséges (egy választó csak egy pártot ajánlhat, s a határidőn belül az országosan összegyűjtött ajánlószelvények csak egyszer adhatók le)
- A listán Magyarországon 22 képviselő választható (kettővel kevesebb, mint 2004-ben); a választási küszöb 5%.
- A listát eredményesen állító pártok megbízottat delegálhatnak az OVB-be, a megyei, területi választási bizottságokba, s az ország egész területén valamennyi szavazókörbe (választókerületi választási bizottságok nem működnek).

ÚJ ÉRDEKLŐDŐK A MUNKÁSPÁRTNÁL

Ezen a héten is több alkalommal keresték fel személyesen és telefonon a Munkáspárt központját. Egy fiatal nyugdíjas Újpestről az Interneten találta meg telefonszámunkat, és azonnal felvette a párttal a kapcsolatot. Elmondta, hogy eddig az MSZP-re szavazott, de csalódott. Becsapva, meglöpve érzi magát. Mivel baloldali érzelmű, úgy döntött, hogy ezentúl a Munkáspártot támogatja. Megnyerte tetszését a honlapunk, és meglepve tapasztalta, hogy fiatalodó párt lettünk. „Rokonszenves arcokat fedeztem fel az igaz írások mellett. Az a baj, hogy ritkán szerepelnek a tévében. Persze tisztában vagyok azzal, hogy a média mö-

gött álló gazdasági érdekesoportoknak ez nem tenne jót” – mondta. Később elvitt néhány rölapot az ismerőseinek, barátainak. Megadta a telefonszámát is, és kérte, hogy vegyük majd át ajánlószerződését. „Sokan gondolkoznak hozzám hasonlóan, de még nem jutottak el a kommunista párttal való kapcsolat felvételéig. Biztos vagyok benne, hogy megteszik!”

Elmondta, hogy eddig azért nem támogatta a Munkáspártot, mert nem érezte igazán jelentős politikai erőnek. Ma már tudja, hogy az utóbbi idők tragikus gazdasági történései a Munkáspárt oldalára állítják a dolgozó embereket és a becsapott nyugdíjasokat. ■

DOLGOZIK A NŐTAGOZAT

Március 28-án újra ülésezett a Munkáspárt Országos Nőtagezata. Az ülés elején minden megyei, illetve budapesti kerületi elnök beszámolt a helyi nőtagozat éves munkájáról. Bizakodásra ad okot, hogy a gyakran alacsony létszám ellenére a munka nem állt meg. A helyi szervezetek fő tevékenysége a párt rendezvényeinek, ünnepeinek támogatása, de számos saját akciót is szerveztek az elmúlt évben: jótékonyasá-

gi akciókat, ruhagyűjtést, ételosztást, kulturális eseményeket. Többen elmondták: a Nőtagezat tagságát bővíteni kell, szükség lenne több fiatal részvételére, a médiában való gyakoribb megjelenésre. Szó esett a jövőbeni tervekről is, elsősorban a Majálisról, illetve az Európa Parlamenti választásokról, ahol a kopogtatócédula-gyűjtésben és kampányolásban most is számíthat a párt a Nőtagezat segítségére. ■

DEMONSTRÁCIÓ AZ ELBOCSÁTÁSOK ELLEN

Március 30-án demonstrációt tartott a Baloldali Front és a Munkáspárt a tiszaiújvárosi Jabil Circuit Kft. előtti járdaszakaszon. A cég február végén 900 alkalmazottjától vált meg. Március 31-én újabb szerződések járnak le, melyek nagy részét valószínűleg nem hosszabbítják meg. A munkáspártiak ez ellen tiltakoztak, kifejezve szolidaritásukat a gyár dolgozóival, s mindenkivel, akit ártatlanul sújt a gazdasági válság.

Munkáspárti vádirat

Megérte? Ezt akartad?

Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz. Jobban fognak élni, csupa becsültes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszik magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzátesszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Gondold végig, mit veszítettél és mit nyertél! Gondold végig, hogy megérte-e! Ezt akartad?

Húsz éve szocializmus volt, ma kapitalizmus van

- Húsz éve senki sem lehetett milliárdos, de a túlnyomó többségnek elfogadható élete, biztos jelene és kiszámítható jövője volt. Ma bizonytalan a jelened, kiszámíthatatlan a jövőd.
- Húsz éve az ország pénzt úgy osztották el a parlamentben, hogy jusson oktatásra, egészségügyre, a Te és a mi jólétünkre. Ma a gazdagok, a milliárdosok kapják az ország kényerének javát.
- Húsz éve megbecsülték a tisztességes munkát, ma az ügyeskedőknek, a csalóknak áll a világ.
- Húsz éve a munkásembernek becsülete volt, ma másodosztályú polgár saját hazájában.
- Húsz éve sem volt minden fenékig tejföl. De éreztük: a szocializmus van az emberekért, és nem az emberek vannak a szocializmusért. Ma nem a kapitalizmus van értünk, mi vagyunk a kapitalizmusért.

Vigyed! Terjeszd! Magyarázd!

Elkészült a „Megérte? Ezt akartad?” című rölap. A megyei elnökségek ezekben a napokban vehetik át. Most van munício, pártszervezeteink, aktivistáink most országszerte dolgozhatnak vele. A cél nem az, hogy a postaládákba szórjuk szét, hanem hogy keressünk fel személyesen minél több embert, és beszéljünk velük. A városokban, megyeszékhelyeken szervezzünk nyilvános utcai kitelepüléseket, s adjuk kézbe a munkáspárt értékelését a rendszerváltás húsz esztendejéről. A fiataljaink, a megyei elnökségekkel közösen a következő hónapokban akciókat szerveznek azokhoz a gyárakhoz is, ahonnan ezekben a hetekben munkások százait, ezreit bocsájtják el – többek között az esztergomi Suzukihoz, a dunaujvárosi Hankookhoz, a hatvani Bosch-hoz, a győri Audihoz, de Pécsre, Debrecenbe és Komárom megyei cégekhez is.

Az április-májusi országos akciónkat a legtudatosabban használjuk fel arra, hogy az európai parlamenti választások előtt minél több új szimpatizánst, támogatót találjunk, s vegyük fel őket az un. „ezres listákra”, azok sorába, akiket néhány hónap múlva a kopogtatócédulákért is felkereshetünk.

ÁLLAMOSÍTOTT BANKOK? EZ A JÁRHATÓ ÚT!

A világgazdasági válság elsősorban a bankok profitéságának eredménye. Ők kergették felelőtlen hitelfelvételbe az embereket, ők teremtették meg a vállalatokat ma csődbe vivő virtuális pénzt. A válságból is ők akarnak jól kikerülni, fizetett politikusaik az adófizetők milliárdjait adják oda nekik „kölcsonbe”. A Munkáspárt szerint van más út: egy nagy állami pénzügyi intézet létrehozása, s egy sor bank állami kézbe vétele. Van rá példa Washingtontól Berlinig. Magyarországon viszont újabb és újabb állami pénzeket löknek a bankokba. Ez lesz a feladata az új kormányknak is, akár a bankár Bajnai Gordon, akár más vezeti majd.

Az OTP Bank 1,4 milliárd eurós, az FHB pedig 400 millió eurós – összesen mintegy 520 milliárd forint – kormányzati hitelben részesült az IMF által tavaly év végén Magyarországnak adott keretből. A kormányzat indoklása szerint ez az emberek érdekeit szolgálja, hiszen így a két pénzügyi intézet további hiteket tud nyújtani kis- és középvállalkozóknak. Erről lenne szó tényleg?

Csak előjáróban: az MFB legutóbbi komolyabb kölcsöne Demjén Sándor nagyvállalkozónál kötött ki. Huszonötmilliárd forintot kapott oroszországi szerencsejáték üzlete fejlesztésére... Az MFB betűszó megfejtése amúgy Magyar Fejlesztési Bank. A bank irányítója Erős János, a magyar politikai elit mindenkit kiszolgáló „Jonnyja”. Csányi Sándor OTP-führert aligha kell bemutatni bárkinek.

Miről van tehát szó? A történet undorítóan egyszerű. A magyar kormány bankmentőnek álcázott csomagja jegyében milliárdokat juttatnak pártkasszába, miközben lefizeti az ország leggazdagabb embereit. Ugyanazt csinálják, mint Princz Gábor idejében a Postabanknál. Ő például választások előtt 100-100 milliót utalt minden pártnak. Persze az állami pénzekből – vagyis a bankpénzből – hatalmas adagokat rakott zsebre, volt

miből. Tehát a kormány állami pénzből támogatta a pártokat, miközben megtölte Princz és saját embereik zsebéit. Ugyanaz játszódik most is le. A büntető törvénykönyv ezt pénzmosásnak hívja.

VAN MÁS ÚT

A Munkáspárt másképp látja a válságból kivezető utat. Hozzunk létre lakossági hitelekkel és befektetésekkel foglalkozó állami bankot, hogy a lakosság megtakarításait ne csak a magántőke kezelje! Az állami bank csökkentse a hitelek kamatát, kényszerítse rá a többi bankot profitjának csökkentésére! Az állam szerezzen részesedést a bankokban! Mikrohitelkkel támogassuk a bajbajutottakat, így nem kényszerülnének előnytelen, rövid lejáratú hitelek felvételére! Az állam garantálja a bankbetéteket!

A válság következményeit azok okozói fizetessék meg! A kormány fogadjon el átfogó csomagot a nemzetközi pénzügyi válság következményeinek elhárítására! A kormány hirdessen elbocsátási moratóriumot! A munkanélküliek és a fiatalok kapjanak lakbérkedvezményt! Törvény tiltsa meg, hogy a kölcsönök nem fizetése

miatt bárkit is ki lehessen rakni az utcára! Fagyasszák be a törlesztéseket azoknál a dolgozóknál, akik elvesztették a munkájukat! Az IMF-től felvett kölcsönt ugyanazzal a kamattal adják a bankok a lakosoknak, a kis- és középvállalkozóknak!

Lehetséges ez egy kapitalista országban? Igen!

KÜLFÖLDI PÉLDA

Németország háború utáni történetében először ismét lehetővé válik egy bank államosítása. A minap elfogadott törvény lehetőséget nyújt a csőd közelbe került bankok, illetve pénzügyi intézetek államosítására, valamint a részvények kisajátítására. Természetesen kapitalizmusról beszélünk, egy tőkés kormányról: a részvénytulajdonosokat az esetleges államosítás során kártalanítják, s ezen túlmenően biztosítják, hogy a részvényeket visszavásárolhatják. A lényeg azonban akkor is az, hogy az államosítás kapitalista viszonyok között is elképzelhető.

AZ ELSŐ LÉPÉS A FONTOS.

Egy most közzétett felmérés szerint a németek nagy többsége támogatja a kulcsfontosságú iparágak részleges ál-

A terhek igazságos elosztását!

Progresszív adórendszert akarunk! Fizessenek a milliárdosok, százmilliomosok! A fogyasztást adóztassuk, ne a munkát, a munkabért, a termelést! Luxusadót az üzlet- és villákra, magánkastélyokra, luxusautókra!

Határozzák meg a fizetések felső és alsó határát! Havi egy millió forintnál senki se kereshessen többet, és havi százezer forintnál senki se kereshessen kevesebbet! Csökkentsek a dolgozó emberek terheit! Elvetjük az egykulcsos adót, a kis jövedelműek adóterheit csökkentenénk.

Munkáspárt

lamosítását, hogy a külföldi befektetők térnyerését elkerüljék. Az áram- és gázszolgáltatók közkézbe helyezését a megkérdezettek 77 százaléka, a bankok és biztosítók államosítását mintegy 64 százalékos jónak tartja. A légitársaságok, a vasút és a posta állami szolgálatásait 60 százalékos gondolja helyes dolognak. A telekommunikációs cégek esetében már csak 40 százalékos voksolt az igen mellett, csakúgy, mint a mezőgazdaság esetén.

LÉPJEN AZ ÁLLAM

„Az én értelmezésemben az államosítás azt jelenti, mikor a kormány megszerzi a bankot, kiszorítja a részvényeseket, és egyedül kezdi azt el irányítani.” Ez a mondat nem Thürmer Gyula szájából hangzott el. Ben Bernanke, a jegybank szerepét ellátó Federal Reserve elnöke mondta a kongresszusban mondott féléves értékelőjében, miután bejelentette egy sor pénzügyi intézkedést az állami kézbe vételét.

Az Európai Unióban belül is reális lehetőségként merül fel az Egyesült Államok-beli recept: ki kell seperni a fertőző papírokat a pénzügyi intézkedések mérlegeiből, s ehhez az út az Európában is már több helyen alkalmazott államosítás. A jelenlegi feszült körülmények között a problémák megoldása érdekében ugyanis ez is egy elfogadható opció – mondta Joaquín Almunia, az Európai Bizottság gazdasági és monetáris ügyekért felelős tagja. ■

Magyarországot, magyar ipart, magyar gazdaságot!

Adóztassuk meg a multikat! A multik lejártó szerződéseit ne hosszabbítsuk meg! Védjük meg a magyar vállalkozót, védjük meg a távol-keleti dömpingtől is, a nyugati monopóliumoktól is! Magyar minisztériumok magyar árut rendeljenek!

Az állam tegyen rendet a gazdaságban! Az állam szigorúan tartassa be a törvényeket a gazdasági életben! Indítson nagy beruházási programot, építsen szociális bér-lakásokat, utakat, vasutakat, fejlessze a falusi turizmust!

Tudni akarjuk, hogyan lett húsz év alatt 20 milliárd dollár adósságból mára 130 milliárd! Tudni akarjuk, hogy hova lett ez a pénz!

Legyen állami tervezési központ! Ez hangolja össze a különböző érdekeket, képviselje és védje a nemzeti érdekeket!

Állami tulajdonba kell venni az energiaszektor, beleértve a távhő-ellátást, a villamos áram-szolgáltatást! Ne engedjük, hogy a külföldiek rajtunk gazdagodjanak!

Energia-függetlenséget akarunk! Építsünk atomerőműveket, használjunk fel más alternatív lehetőségeket, ne függjünk a külföldi gáztól! Nyissuk meg újra a korábban bezárt, de a mai viszonyok között ésszerűen üzemeltethető bányákat! Magyarország érdekében hasznosítsuk a makói gázmezőt!

Magyar mezőgazdaságot akarunk! Magyarország az alapvető élelmiszerek terén legyen független a külföldtől! Az állattenyésztést helyre kell állítani! El kell érni, hogy ne maradjon parlagon föld. A kormány feladata, hogy megvédje a magyar termelőket a külföldi agráragressziótól. Ne engedjük új bevásárló központok építését! Korlátozni kell a polcpénzek gyakorlatát! Törvényben kell előírni, hogy mennyi magyar árut kell a bevásárló központoknak kötelezően árusítaniuk. Támogatjuk, hogy gazdaszervezetek építhessék a bevásárló központokat.

A magyar föld maradjon magyar nemzeti tulajdonban! A nemzeti tulajdon használatát az állam szervezze bérbeadás és közvetlen állami felhasználás útján. A termelőket védeni kell a felvásárlók önkényével szemben. Az őstermelők, kistermelők adója a lehető legalacsonyabb legyen, mentesítve őket az adminisztrációs terhektől. Ösztönözzük a szövetkezeti formák alkalmazását. Az állam agrárpolitikai és adminisztratív eszközökkel egyaránt akadályozza az agrárolló további szétnyílását! Új rendszer szükséges a kis- és középtermezők hitelezésére. Az állam a falvakban kedvező hitelekkel, adómentességgel segítse a fiatalok családalapítását, önálló gazdálkodását!

Munkáspárt

FÉLMILLIÓ GYEREK-KOLDUS ORSZÁGA

A magyar családok legalább egyötöde, ezen belül csaknem félmillió gyermek él olyan szinten, ahonnan önerőből már nemhogy visszakapaszkodni nem tud, hanem egyre lejjebb csúszik. „Ha a közeljövőben nem történnek komolyabb intézkedések a nincstelenek érdekében, akkor a szegénység és kirekesztettség terjedése és mélyülése még inkább folytatódni fog” – mondta a Hetek című lapnak Márton Izabella, a Magyar Szegénységellenes Hálózat vezetője. A legkilátástalanabb helyzetben az egyszülős és a három vagy több gyermeket nevelő családok vannak.

Két „szegénységi nyilatkozat” ma, Magyarországon:

„Részeseülünk családi pótlékban. Ez 95 ezer forint. Ebből húszezer a rezsiköltségekbe segít be. A többi a gyerekek ruháztatására, tisztán tartására megy el. De sajnos ebből a pénzből már nem jut a felsős unokáim ebédjére, így ők nem kapnak az iskolában ebédet.” (Hat unokáját nevelő nagymama, Dél-Dunántúl)

„Van negyvennyolcezer forint (családi pótlék), és ez adja a nagy részt. Ha ez nincs, éhen halnánk. Ebből oldjuk meg a ruházkodást, a pelenka és a tej vásárlását. Erre mindig pontosan számíthatok, és minden fontos dolgot ebből fizetek. Ez több mint a fele a havonta bejövő pénzeinknek, nem is tudom, mi lenne velünk nélküle.” (Kétgyerekes apa, Közép-Dunántúl)

GYÓGYSZERFÜGGŐ ÁLLAMKASSZA

Lassan egyre kiszámíthatóbb az útja az embereket tönkretévő rendelkezéseknek. Hosszú lenne sorolni őket, de ilyen például a konyhás nénik pozíciójának megszüntetése. Értelmes döntés: sokkal jobboldalibb egyeseknek a központi konyha-üzemeltető cég alkalmazása. De más előnye is van az „adjuk el a közétkeztetést, szüntessünk meg jó sok munkahelyet!” gondolatnak. Ha jön egy szalmonella fertőzés, akkor nem csak a kis intézményben levő emberek lesznek betegek, hanem az összes helyen le-

vők. Ez lényegesen jobb bevétel a kormánynak, ugyanis gyógyszerre költeni kell! Ha jobban belegondolunk, pénzügyileg érthető szándék vezette őket... Aki beteg, nem teheti meg, hogy otthon maradjon, mert akkor kirúgják. Gyógyszert viszont vennie kell, rengeteget. Lehetőleg autóval kell megtennie a munkahelye és az otthona közti utat, nem tömegközlekedéssel (próbáljon meg valaki hasmenéssel, hányással járó betegségben végigzötykölődni a buszon, villamoson akár csak két megállót is! Garantált a sikerte-

lenség), illetve taxira költve rengeteget. Ha esetleg az ember annyira beteg lett, hogy kórházba kell vinni, a munkáltatója szíves örömezt ledolgoztatja vele a kieső munkaidejét, táppénzt nem fizet utána, és majd leshetünk nagyokat, amikor kiengednek bennünket a fertőző osztályról, ha akkor derül ki, hogy „elfelejtettek” bejelenteni. Ekkor jönnek a képbe a bankok, uzsorakamatos – de törvényesen működő – pénzintézetek (mint ismeretes, a kamatok az egekben kezdődnek), és ebből újabb bevétele van az államnak. Arról nem is beszélve, hogy mivel a családot jelentő ember megszűnik létezni a gyerekeknek legkésőbb az iskolában, jön a sok depressziós fiatal, akiknek a gyógyítására újabb pénzeket kell költeni. Ha ehhez még hozzávesszük, amit minden társadalmi ellenállás mellett is véghez akar vinni a jelenlegi kormány – így az egészségügy teljes privatizációját, a több biztosítós rendszert – kész főnyeremény volt a konyhás nénik eltüntetése a palettáról! Inkább ne is gondolkodjak el, igaz? Egyre több olyan dolog szúr szemet, ami bizonyítékként szolgál a kiszolgáltatottságunkra ebben a mai világban.

Hozzuk vissza a konyhás néniket! Legalább lenne pár régi-új munkahely, és több mosolygós embert, gyereket láthatnánk az utcán!

SZATMÁRI BOGLÁRKA

KÉT FORRADALOM ELŐTT

Két forradalom előtt állunk, de nem abban az értelemben, hogy megérlelődött volna a forradalmi helyzet. A közelmúlt egyik központi bizottsági ülésen néhány hozzászóló elvtársunk – félreértve a beszámoló egyes kitételeit – úgy nyilatkozott, mintha már kialakult volna a rendszerváltó krízis, s csak a tömegek élére kellene állnunk, s megkezdhetjük a rohamot a hatalom megragadására.

A kibontakozó gazdasági világválság, a dolgozókat sújtó népellenes intézkedések, és a kormány csettő-bottló lépései kétségtelenül kiélezték a társadalmi feszültségeket, de egyelőre „csak” kormányzati válságról beszélhetünk. Messze még a rendszer

akut vonaglása. A kabinetnek vannak tartalékai, s amennyiben ez is elapad, egy kormányváltással átmenetileg meg lehet hosszabbítani a tőkés rendszer életét. Nem mondhatjuk, hogy a tömegek már nem hajlandók a régi módon élni, azt sem, hogy az uralkodó osztályok már nem képesek a régi módon kormányozni.

Mindezek azonban csak objektív követelményei lennének a radikális változtatásnak. Állíthatjuk-e, hogy adva vannak a revolúció szubjektív feltételei? Készek-e a tömegek követni pártunkat a forradalmi úton? Ismerve a rendszerváltás következtében dezorganizálódott munkásságot, bizony tudjuk: ezért sokat kell még dolgoz-

nunk. A tömegekben van még remény. Ha nem bíznak a szocialistákban, ott toporog készenlétben a Fidesz az „ígéret földjének” perspektívájával. Arról sem szabad megfeledkezni, hogy rajtuk kívül még a szélsőjobb is pályázik az uralkodásra. Van egy másik fontos szempont: az Európai Unió helyzete. Ha itt stabilak a viszonyok, nálunk sem kerülhet napirendre (a siker esélyével) a forradalom. Ezért a szocializmus lehetséges győzelmének koncepciója az országban ma felülvizsgálatra szorul. Ehhez általános európai, vagy világméretű válságra van szükség.

Egy másik kérdés, amiről alig beszélünk: a szocialista forradalmat meg kell

TÁMADÓ HÁBORÚ VAGY HONVÉDELEM?

A második világháború, és abban Magyarország helye előszeretettel preferált témája a mai elit udvari történészeinek. A kilencvenes évek elején, Kéry Kálmán obsitos tábornok és parlamenti honatya (természetesen az MDF színeiben) vetette fel először egy „nevezetes” felszólalásában, miszerint hazánk a szovjetellenes háborúban pozitív szerepet játszott, mert a bolsevizmus ellen harcolt. Megnyilatkozása akkor nagy feltűnést keltett, hiszen ilyen minősítés nyílt színen polgári körökben ritkaságszámba ment. Az Amerikai Egyesült Államok, Nagy-Britannia, Franciaország, Kína (és még sokan mások) – alapvető ideológiai nézetkülönbségeik ellenére – a Szovjetunió szövetségesei voltak, együtt küzdöttek a fasiszta hatalmak, így Magyarország ellen is.

Ez a felfogás nem jelentett kevesebbet, mint hogy Hitler, Mussolini, Hirohito, Franco, Horthy (és Szálasi) igazságos harcot folytattak a nyugati imperializmussal szemben is. Az emberiség nagy szerencsétlensége, miszerint nem a hitlerizmus és csatolt részei győztek ebben a történelemben páratlan összeütközésben, minél fogva az auschwitzi krematóriumok messze nem teljesíthették a számukra kijelölt feladatukat, s glóbuszunknak nem állt módjában részesülni a Mein Kampf által megálmodott újrabszolgaság áldásaiban.

Kéry tábornok álláspontja nálunk sokakban egyetértő visszhangra talált. Azóta a tőkés rend restaurátorainak szélsőséges köreiből ez a nézet nyíltan polgárjogot nyert. Többen idézik, azonosulnak vele. Az igazság kedvéért azonban meg kell mondani, hogy ez a vélekedés nem újkeletű: Horthyék vallották, hiszen az ő háborújuk a szocialista Szovjetunió felszámolását és a trianoni diktátum revízióját célozta Hitler oldalán, erőszakos eszközökkel.

E koncepció szellemében természetesen egyes morális fogalmak is átértékelődtek. Áruló lett, aki bírálta a nációkkal való cimboraságot, aki szemben állt az agresszív háborúval, terrorista, aki a megszálló németeket fegyverrel pusztította. A Voronyezs térségében harcoló magyarok hősök voltak, amíg ellenálltak a bolsevik „veszedelemnek”, s hitvány szökevények, mihelyt – Jány Gusztáv parancsa ellenére – fejveszeten menekültek, amikor a Vörös Hadsereg támadása megindult. Az akkori hivatalos álláspont szerint Magyarország a Don-nyarvánál országa határait óvta a polgári civilizációt fenyegető oroszokkal szemben. Nem lett volna hazafiasabb cselekedet Hegyeshalomnál védeni a hont? Mivé lesz a rendszerváltás óta szocializálódott fiatalágunk, ha lelkiismeretlen történelemhamisítókra és felelőtlen pedagógusokra bízák világszemléletük kialakítását?

HS

előznie a demokratikus forradalomnak. Nem lehet ugyanis a várat egy ostrommal bevenni. Egyesíteni kell a globális tőkével szembenálló erőket, a nemzeti kis- és középtőkéseket, a kispolgárság, értelmiség progresszív részét (melyeket a nemzetközi nagytőke fojtogat), s együtt kell megdönteni a globális nagyburzsoázia, valamint a velük szövetséges komprádor elemek hatalmát egy olyan „népi-dolgozó demokrácia” létrehozása céljából, mely valamennyi érdekelt osztály-réteg uralma lenne, a munkásosztály vezetésével (minimális program). Ebből következik, hogy már most keresni kell az érintettek érdekeit is kifejező szövetségi po-

litika módozatait, anélkül, hogy pártunk marxista-leninista (proletár) jellege csorbát szenvedne.

Azt azonban látnunk kell, hogy ennek sikere érdekében mindenekelőtt a proletariátust és a nincstelen parasztságot kell megnyernünk. Az „újdemokráciában” megteremtődne a szocializmusba való átmenet feltételei (maximális program). Egy egységes folyamatban két forradalom realizálná. Ezt az utat jelölte meg Lenin a permanens forradalomról szóló írásaiban, s ezt ma is (mutatis mutandis) egyetemes érvényűnek kell tekintenünk.

HEGEDŰS SÁNDOR

Miért tegeződünk a kommunista pártban?

Elgondolkodtam ezen, miért is tegeződünk akár idősebb elvtársainkkal is.

Mi elfogadjuk, sőt hirdetjük a szabadság – egyenlőség – testvériség elvét. A testvérek pedig általában nem Ábel - Káin viszonyban vannak egymással, hanem szeretetben és egymásra utaltságban, közös feladatvállalásban. Akihez igen közel áll az ember, azt tegezi.

Vallásos ember mikor a mi atyánkat mondja, Istent tegezi, a Tórárt olvasva a tízparancsolat tegeződő formában áll. Evangéliumot olvasva látjuk, Jézus is tegezi az embereket. A Koránt olvasva; a Mohamed lejegyezte szútrákat, Isten itt is tegezi az embereket.

Tegeződik Vörösmarty Szózata is, mikor azt mondja:

„Szabadság! Itten hordozák
Véres zászlóidat”.

A francia himnusz is, mikor azt mondja, „Előre ország népe, harcra fel, ma diadalra hív hazád!”

Tegeződik az internacionálénk is: „Fel, fel ti rabjai a földnek, fel-fel, te éhes proletár!”

Tegeződünk hát nyugodtan, nem tiszteletlenség az, a másik megbecsülését úgyis meg lehet adni.

BELOVITZ KÁROLY

Húsz éve történt a rendszerváltás. Megérte?

Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az a folyamat, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni, de ami nem más, mint tőkés ellenforradalom. Észre sem vettük, talán el sem hittük, hogy szinte a szemünk láttára alakul át a világ. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz, jobban fogunk élni, csupa becsületes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszük magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzátesszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Ma rosszabbul élünk, mint húsz éve, nemzedékek nőnek fel munka nélkül. Bizonytalan a jövő, aki teheti, az külföldön érvényesül.

A következő hónapokban az újságok tele lesznek a tőkés rendszerváltást magasztaló írásokkal. Újra előkerülnek a húsz évvel ezelőtti percmemberkék, a mai „nagyok” meg bizonygatják a két évtizeddel ezelőtti döntés helyességét. Mi is írunk a rendszerváltás eseményeiről. Úgy, ahogyan mi megéltük, úgy ahogyan szerintünk ténylegesen történt. És mindig feltesszük a kérdést: megérte?

GRÓSZ KÁROLY TITKOS ÚTJA KÁRPÁTALJÁRA

Húsz esztendővel ezelőtt, 1989. április 3-án tett látogatást Kárpátalján Grósz Károly, az MSZMP főtitkára. Előtte sem Rákosi Mátyás, sem Kádár János idején nem kerül sor ilyen látogatásra. Grósz az első.

SIKAMLÓS TEREPEN

Kárpátalja 1989-ben még a létező Szovjetunió része. Területe mintegy 13 ezer négyzetkilométer, közép-európai méretekben nem elhanyagolható. Történelméről az akkori szovjet források annyit árulnak el, hogy a X-XI. században a Kijevi Fejedelemség része volt, majd „magyar feudális urak uralma alá került”. A magyar felfogás viszont már akkor is az volt, hogy 895-ben vagy 896-ban a magyar törzsek itt, a Vereckei hágón át érték el Magyarországot. Később, amikor Szent István megszervezi a vármegyei rendszert, két vármegye, Bereg és Ung, éppen ide esik. Kárpátalja később a Habsburgok által uralt Királyi Magyarország része, majd 1567-1648 között Erdélyhez tartozik. Mindent összevetve 1919-ig Kárpátalja így vagy úgy, de magyar terület. Akkoriban ennek a felfogásnak nem nagyon adtak hangot, hivatalosan semmiképpen nem. 1919-ben a burzsoá Csehszlovákiához kerül. 1938 novemberében a bécsi döntésben Magyarország Hitlertől visszakapja, és a magyar csapatok bevonulnak. Kárpátalja történetének lényegében egyetlen olyan vetülete sincs, amely ne lenne érzékeny vala-

melyik itt élő nemzetiségnek. Grósz látogatása idején mintegy 170 ezer magyar él itt.

GORBACSOV GRÓSZ MELLETT

Grósznak szüksége van hazai pozícióinak megerősítésére. Április 12-én, a Központi Bizottság ülésén Grósz majd elmondja: „a párt ideológiai, politikai és szervezeti válsága tovább tart”. A Központi Bizottság ülése előtt Grósz Moszkvába utazik. Csak ketten kísérik, a KB Iroda vezetője és külpolitikai tanácsadója. Március 23-24-én Grósz Moszkvában, két ízben is találkozik Mihail Gorbacsovval. A helyzet rendkívül feszült. Grósz elmondja a szovjet vezetőknek, hogy „március 15-ével új időszámítás kezdődik. Most már nem csupán vitákról, hanem a hatalom megőrzéséről van szó. A cél: a hatalmat megtartani, politikai eszközökkel megoldást találni, s elkerülni a fegyveres konfliktust”.

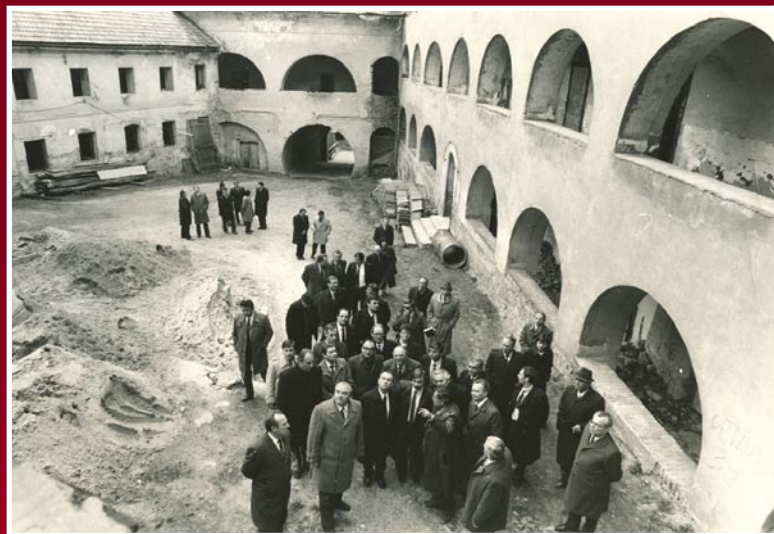
Grósz elmondja, hogy a hadsereg egyelőre támogatja, de a párt válsága miatt itt is válságosra fordulhat a helyzet. Nincs rend viszont a belügyminisztériumban. Horváth István belügyminiszter ekkor már nyíltan Grósz ellen van. Gorbacsov és Grósz egyetértenek abban, hogy az

USA nem akarja destabilizálni a helyzetet, de „teljesen világos az a szándékuk, hogy Magyarországon elősegítsék a saját politikai elképzeléseiknek megfelelő fejlődési út megszilárdulását”. Magyarul ez a kapitalizmus bevezetését, a tőkés ellenforradalmat jelenti.

GRÓSZ KÁROLY ÉS MIHAIL GORBACSOV

Gorbacsov megnyugtatja a magyar vezetőket, s közli: „egyetért azzal a politikával, amelyet Grósz elvtárs képviselt az MSZMP KB február 10-11-i ülése előtt. Csak egy cél lehetett: időt nyerni, megnyugtatni a társadalmat”. Érez-

A MUNKÁCSI RÁKOCZI-VÁR GRÓSZ KÁROLY LÁTOGATÁSAKOR ÉS MA. A KÁRPÁTALJAI MAGYAROKKAL AZÓTA SEM TÖRÖDIK SENKI

hető, hogy Gorbacsov segíteni akar. Ekkor még relatíve messze vagyunk a máltai találkozótól, amikor Gorbacsov és Bush amerikai elnök megegyeznek arról, hogy felmondják a jaltai rendszert, és Kelet-Európa amerikai érdekszférába kerül. Erre majd 1989 decemberében kerül sor. Január óta azonban már Bush az elnök. Gorbacsov óvatos, mert a helyzet egyre bonyolultabb. Februárban a szovjet csapatok 20 év után kivonulnak Afganisztánból, de Grúziában, amely akkor még szovjet terület, súlyos zavargások kezdődnek. Áprilisban Kínában elkezdődnek a zavargások, amelyek nyílt ellenforradalmi fellépéshez vezetnek. Gorbacsovnak nem érdeke, hogy Magyarországon zavargások legyenek. Tudja: ha az MSZMP idő előtt szétesik, ellenőrizhetetlen folyamatok indulhatnak el, ez pedig összezavarná Gorbacsov terveit.

Grósz egyebek között két dolgot kér Gorbacsovtól: „bocsássa rendelkezésünkre azokat a dokumentumokat, amelyek szétfoszlathatják azt a mítoszt, amelyet Magyarországon Nagy Imréről, mint reformer politikusról igyekeznek kialakítani”. Gorbacsov megígéri a segítséget. A dokumentumok megjönnek Moszkvából, igaz, hogy csak Nagy Imre újratemetése után. Mindenesetre kiderül Nagy Imre ügynökmúltja.

Grósz felveti: fontos segítség lenne az otthoni belpolitikai küzdelemben, ha a nemzeti ünnep, a felszabadulás előestéjén Kárpátaljára látogathatna. Gorbacsov nem csodálkozik a kérésen, s közli: részéről rendben van, de beszél-

ni kell Scserbickijjal, az ukrán párt vezetőjével, aki nem biztos, hogy el lesz ragadtatva az ötlettől. Vlagyimir Vasziljevics Scserbickij az Ukrán KP első titkára volt 1972-től egészen 1989-ig. Scserbickij ekkoriban már 71 éves, még a brezsnyevi gárdából származik. Tekintélyét komolyan megtépázta a csernobili katasztrófa és az a tény, ahogyan az ügyet igyekeztek eltitkolni. Valóban nincs elragadtatva, de némi ellenkezés után ő is belemegy. Nem akar Gorbacsovvá ujjat húzni.

TITKOS LÁTOGATÁS

A Politikai Bizottság március 28-án dönt arról, hogy Grósz vegyen részt Záhony városavató ünnepségen. Záhony a magyar-szovjet határállomás, itt épül ki a hatalmas vasúti komplexum, amelyben a széles nyomtávú szovjet vagonokból az európai nyomtávú magyar vagonokba rakják át az árut. Záhony munkásmozgalmi központ is, rengeteg vasutas, munkás, dolgozó itt keresi a kenyerét. Grósz nem szól a kárpátaljai látogatásról.

Április 3-án délelőtt Grósz megtartja beszédét Záhonyban, majd felül a magyar különvonatra. Grósz bizalmasai és a vonatvezető kivételével senki sem sejtí, hogy a különvonat nem Budapestre, hanem Munkács irányába indul el. Grósz találkozik a helyi vezetőkkel, ellátogat az akkoriban 126 ezer lakosú Ungvárra, Beregszászra. Munkácson felkeresi Rákóczi Ferenc egykori várát, amely akkoriban szinte már omladozik. Mindezt egy délután alatt. A kárpátaljai magyarok meghatóan ünneplik az MSZMP fő-

titkárát. Grósz odahaza már elszokott az ilyen ünnepléstől. Nincsenek komoly tárgyalások, de elég a gesztus, az esemény. Grósz megfogalmazza a látogatás üzenetét is: „Kétségtelen, hogy évtizedeken keresztül hallgatás, indokolatlan szemérmesség vette körül a kárpátaljai magyarság sorsát”.

UTÓSZÓ

Másnap Budapesten, a Szabadság téren a párt- és az állam vezetői hagyományosan megkoszorúzzák a szovjet hősi emlékművet. Pozsgay, Szűrös mosolytalan arcán látni, hogy Grósznak sikerült elrontani örömeiket. A pártfőtitkár arra a területre lépett, amelyet ők szinte kisajátítottak maguknak, a határon túli magyarság ügyét. A történetnek itt nagyjából vége is. A Politikai Bizottság április 5-i ülésén utólagosan tudomásul veszi a látogatást. Grósz ellenfelei lenyelik a békát, de nem felejtik el. Két hónap múlva, a KB júniusi ülésén revánsot vesznek.

Grósz a magyar ügyhöz nem tér vissza. Részben azért, mert nehezen mozog a számára nem nagyon ismerős területen, bár elvileg is, gyakorlatilag is nagyon fontosnak tartja. De döntően azért nem tér vissza az ügyhöz, mert nem marad rá ideje. Hét hónappal vagyunk a régi MSZMP utolsó kongresszusa előtt. A „nemzeti kártyát” a pártvezetés nacionalista-revizionista erői játsszák ki, pontosabban szólva, játsszák el. Grósz azonban megerősödve érzi magát az MSZMP KB áprilisi ülése előtt, és újabb rohamra, kemény csatára szánja el magát. ■

EMILÉKEZZÜNK!

ÁPRILIS

15.00 órai kezdettel
megemlékezés és koszorúzási
ünnepség hazánk felszabadulásának
64. évfordulójáról
a Szabadság téri
Szovjet Hősi Emlékműnél

A megemlékezés előtt a Munkáspárt Központi Bizottságának tagjai, a párt KB-képviselői, megyei, regionális elnökök, a megyei elnökségek tagjai, városi vezetők, alapszervezeti elnökök részvételével országos aktív-értekezletet tartanak.

Egy napi jövedelmünket az EP-választásokra!

A Munkáspárt Központi Bizottsága felhívással fordul a párt minden tagjához, barátjához és rokonszenvezőjéhez: június elején sor kerül az európai parlamenti választásokra. Mindannyiunk szívügye, hogy a Munkáspárt induljon, és jól szerepeljen. A választásokhoz pénz kell! Segítsünk a pártnak, segítsünk önmagunknak! Mi, a Központi Bizottság tagjai felajánljuk az Európai Parlamenti választási kampány céljaira egy napi jövedelmünket.

Kérjük a párt minden tagját, barátját és rokonszenvezőjét: csatlakozzon hozzánk, és ajánlja fel egy napi fizetését vagy nyugdíját, azaz egy napi jövedelmét!

Munkáspárt
Központi Bizottsága

Írj! Fényképezz!

A Szabadság mindannyiunké. Közös érdekünk, hogy tájékozódjunk mindarról, ami országunkban történik. Legyen az jeles vagy felháborító esemény: tudnunk kell róla! A Szabadság szerkesztősége ezúton hív fel mindenkit, aki ilyennel találkozik: írja meg, vagy fényképezze le, s küldje be! Várjuk tudósításaitokat levélben a székház címére „A Szabadság” felirattal, vagy az info@aszabadsag.hu e-mail címre.

AZ EP-VÁLASZTÁS
IDŐRENDJE

- ☞ **március 26.**
– a választás kiírása, a kampány kezdete!
- **április 4., szombat**
– országos pártaktíva, a Felszabadulás ünnepe

- ☞ **ÁPRILIS 6-7.** (hétfő-péntek) között
– értesítők és ajánlószelvények kiküldése =
KOPOGTATÓCÉDULÁK GYŰJTÉSÉNEK KEZDETE

- **május 1., péntek**
– a Munka Ünnepe, munkáspárti kampány-nyitó!
- ☞ **MÁJUS 8. péntek**
– pártlista bejelentésének végső határideje az OVB-nél, a kopogtatócédulák leadásával

G
Y
Ű
J
T
É
SK
A
M
P
Á
N
Y

- ☞ **május 22. péntek**
– a választási bizottsági, szavazatszámoló bizottsági tagok bejelentésének határideje
- **június 3., szerda**
– Munkáspárti kampányzáró Budapesten, a József Attila szobornál
- ☞ **június 5. péntek**
– igazolás kérésének határideje (Magyarországon)
- ☞ **JÚNIUS 7. vasárnap**
– **A SZAVAZÁS NAPJA**

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>